

Fővárosi Ítéltábla
9.Pf.20.091/2017/4/II.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Nagy Gábor László Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Nagy Gábor László ügyvéd) által képviselt **felperes neve**(felperes címe) felperesnek – a dr. Földi András ügyvéd (**alperesi jogi képviselő címe**) által képviselt **id. I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen **szervézés nem létezésének, érvénytelenségének megállapítása** iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2016. november 4. napján meghozott 11.P.20.599/2015/12. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperes 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti. Fellebbezett rendelkezését részben és akként változtatja meg, hogy az 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint le nem rótt kereseti illetékből a felperes 1.410.000 (egymillió-négyszáztízezer) forintot, míg az I. és II. rendű alperesek egyetemlegesen 90.000 (kilencvenezer) forintot kötelesek külön felhívásra megfizetni az államnak.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az egyetemlegesen jogosult I. és II. rendű alpereseknek 33.000 (harmincháromezer) forint másodfokú perkötséget.

A másodfokú bíróság a felperest 112.800 (száztizenkettőezer-nyolcszáz) forint, az I. és II. rendű alpereseket mint egyetemleges kötelezetteket 7.200 (hétezer-kétszáz) forint le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére kötelezi külön felhívásra az államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy az alperesek közötti ajándékozási szerződés létre nem jötte okán az I. rendű alperes tulajdonjoga kerüljön visszajegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba a II. rendű alperes tulajdonjogának és az I. rendű alperes haszonélvezeti jogának törlésével egyidejűleg. Másodlagosan az ajándékozási szerződés fedezetelvonó jellegére, illetve színleltségére hivatkozva a szerződésnek a felperessel szembeni hatálytalansága, illetőleg érvénytelensége okán kérte az I. rendű alperes tulajdonjogának visszajegyzését az ingatlan-nyilvántartásba. Harmadlagos kérelme arra irányult, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket a jelzálogjoggal biztosított követelés kielégítésének tőrésére. A pertárgy értékét 550.000.000 forintban jelölte meg.

Az alperesek a fedezetelvonó szándékot vitatták, később a tárgyalás felfüggesztését kérték.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. és II. rendű alperest annak tőrésére, hogy a XY helyrajzi számú ingatlanból a felperes 31.536.012+1.495.092 forint erejéig kielégítést kereshessen.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az I. és II. rendű alperest egyetemlegesen 1.500.000 forint le nem rótt illeték állam javára, külön felhívásra történő megfizetésére. Úgy rendelkezett, hogy a felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az elsőfokú bíróság az elsődleges és másodlagos keresetet alaptalannak, a harmadlagos keresetet azonban részben, kizárólag az ítélethozatalkor lejárt követelések tekintetében alaposnak ítélte. A felperes a követelés 231.993.043+12.476.644 forint összegével szemben mindössze 31.536.012+1.495.902 forint erejéig kereshetett kielégítést az ingatlanból. Az elsőfokú bíróság a perköltségről úgy rendelkezett, hogy a per tárgyára tekintettel a le nem rótt maximális kereseti illeték viselésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében teljes egészében az I. és II. rendű alperesek kötelesek, ugyanakkor a bruttó ügyvédi munkadíjból álló perköltségüket az 1952. évi III. törvény (Pp.) 81. § (1) bekezdése szerint a felek maguk viselik, mivel a le nem járt követelésrész erejéig a felperes pervesztes lett.

Az I. és II. rendű alperesek a fellebbezésükben az elsőfokú ítélet megváltoztatását kizárólag annyiban kérték, hogy a bíróság a felperest kötelezze az állam javára járó illeték viselésére.

A Pp. 78. § (1), 80. § (1) és 81. § (1) bekezdésére hivatkozva előadták, hogy az elsőfokú bíróság a felperes elsődleges, másodlagos kereseti kérelmeit elutasította. A felperes harmadlagos keresete lényegében az I. rendű alperessel szemben fennálló 759.461,26 és 57.418,48 svájci frank (mai árfolyamon több mint 238.000.000 forint) és járulékaik összegű, jelzáloggal biztosított követelésének kielégítésére irányult. A felperes azonban e kereset tekintetében is csak 33.000.000 forint erejéig lett pernyertes. Egyébként a harmadlagos kereset teljesítése ellen ők nem is tiltakoztak, a II. rendű alperes tudomásul vette, hogy jelzáloggal terhelt ingatlant kapott. Mindebből az következik, hogy a Pp. 81. § (1) bekezdése és a 80. § (1) bekezdése alapján a perköltség viselésére a felperes köteles.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezett részének a helybenhagyására és az alperesek másodfokú perköltségben marasztalására irányult.

Előadta, hogy az alperesek a végrehajtás türése iránti keresetét nem ismerték el, éppen ezért kellett hét tárgyalást tartani. A perben mindvégig megegyezési szándékot színeltek, valójában azonban egy pillanatig sem gondoltak a vele való megegyezésre. Emellett pedig az I. rendű alperes a teljes kölcsönszerződés devizás alapon történő érvénytelenítése iránt külön pert indított a tárgyalás berekesztését megelőzően. Az elsőfokú bíróság megfelelően döntött a perköltség viseléséről, hiszen a kereseti kérelmében nem összecszerően kért marasztalást, hanem a kölcsönszerződésből a személyes adóssal szemben fennálló és jelzálogjoggal biztosított követelés végrehajtás során történő kielégítésének türést kérte. A marasztalási összeg a lejárt követelés összege lett, így a pernyertessége a petitum és az elsőfokú ítélet egybevetésével megállapítható.

Az elsőfokú bíróság ítéletének az alperesek fellebbezése folytán kizárólag a kereseti illeték megfizetésére kötelező rendelkezése nem emelkedett jogerőre, további rendelkezései fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése szerint jogerőre emelkedtek. A másodfokú bíróság ezért csak az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezését bírálta felül.

Az I. és II. rendű alperesek fellebbezése nagyobb részben alapos.

A felperes az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés n) pontjára hivatkozással a keresetlevelét illeték lerovása nélkül nyújtotta be. A bíróságnak tehát az eljárást befejező határozatában kellett az illeték megfizetéséről rendelkeznie. Az Itv. 74. § (3) bekezdése szerint az eljárás kezdeményezésekor meg nem fizetett illeték viselésére a költségmentességről szóló jogszabályok rendelkezései az irányadók. A bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet (Kmr.) 13. § (2) bekezdése alapján pedig költségmentesség

hiányában a meg nem fizetett illeték megfizetésére a feleket abban az arányban kell kötelezni, amennyiben a perköltség viselésére is kötelesek lennének (Pp. 78.-83. §).

Az alperesek a Pp. 80. § (1) bekezdésére hivatkozva kérték az illetékfizetési kötelezettség alóli mentesítésüket. A per adatai alapján azonban megállapítható volt, hogy az alperesek a per első tárgyalásán nem ismerték el a felperes követelését, így a perköltség viselésére a Pp. 80. § (1) bekezdését nem lehetett alkalmazni. A feljegyzett illeték megfizetéséről ezért a felek pernyertességének arányában kellett határozni. A felperes a pertárgy értékét a keresetlevelében 550.000.000 forintban határozta meg. Ezt az értéket az alperesek nem tették vitássá, és eltérő pertárgyértéket az elsőfokú bíróság sem állapított meg. A felperes az elsőfokú ítélet jogerős rendelkezése szerint 33.031.914 forint tekintetében lett pernyertes, keresetének további részében pedig pervesztes. A felek pernyertességének aránya tehát a keresetben megjelölt pertárgyértékhez képest 6-94% arányú volt az alperesek javára, így a Pp. 81. § (1) bekezdése és a Kmr. 13. § (2) bekezdése szerint a felperes 94%-ban, míg az alperesek 6%-ban kötelesek a feljegyzett illeték megfizetésére.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet illetékfizetésre vonatkozó rendelkezését részben megváltoztatta, az I. és II. rendű alperesek egyetemleges illetékfizetési kötelezettségét 90.000 forintra leszállította, míg a felperest 1.410.000 forint illeték megfizetésére kötelezte.

Az alperesek fellebbezése nagyobb részben sikerre vezetett, ezért a Fővárosi Ítéltábla kötelezte a felperest az alperesek jogi képviselőjével felmerült másodfokú perköltség megfizetésére. Az alpereseket képviselő ügyvéd munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg. A le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről pedig a Kmr. 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2017. március 2.

. Hóbl Katalin s.k.
tanács elnöke

Egriné dr. Salamon Emma s.k.
előadó bíró

Dr. Örkényi László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: